

overtrædelser ikke er videreført i den nordiske udleveringskonvention.

Kompetencen til at udstede en nordisk arrestordre om udlevering til Danmark bør – på samme måde som kompetencen til at udstede en begæring om udlevering til Danmark fra et andet nordisk land i dag er placeret hos politiet, jf. kapitel 2 i cirkulære nr. 195 af 27. august 1960 om udlevering af lovovertrædere mellem Danmark og Finland, Island, Norge og Sverige – efter Justitsministeriets opfattelse placeres hos politidirektørerne. Justitsministeriet vil, hvis lovforslaget vedtages, fastsætte nærmere administrative retningslinjer herom. Justitsministeriet finder ikke grundlag for at udpege en central myndighed, således at en nordisk arrestordre i stedet ville kunne sendes til denne centrale myndighed, og således heller ikke grundlag for at opretholde den nuværende ordning, hvorefter en udleveringsanmodning kan sendes til rigsadvokaten eller statsadvokaterne, der i så fald sender anmodningen videre til den relevante politikreds.

Det bemærkes i den forbindelse, at Danmark med den kommende politireform (lov nr. 538 af 8. juni 2006) vil være inddelt i 12 politikredse, således at der i mindre grad end i dag vil kunne opstå tvivlsspørgsmål for den anmodende udenlandske myndighed med hensyn til, hvilken politidirektør der er kompetent til at behandle arrestordren. Endvidere følger det af artikel 8, stk. 4, i den nordiske udleveringskonvention, at en myndighed, der modtager en nordisk arrestordre, men som ikke er kompetent til at behandle den, straks skal sende arrestordren videre til den kompetente myndighed i sit land og underrette den anmodende judicielle myndighed herom.

Der henvises i øvrigt til forslaget til udleveringslovens § 18 h (lovforslagets § 1, nr. 7) og bemærkningerne hertil.

Lovforslaget indebærer i øvrigt ikke en ændring af den gældende adgang til at indbringe en afgørelse om udlevering for domstolene, jf. forslaget til udleveringslovens § 18 i (lovforslagets § 1, nr. 7) og bemærkningerne hertil. Denne bestemmelse svarer til § 10 i den gældende nordiske udleveringslov, der dog ikke indeholder en udtrykkelig frist for fremsættelse af en anmodning om domstolsprøvelse. Forslaget til § 18 i svarer i øvrigt til udleveringslovens § 15, stk. 2, § 16 og § 18 b, stk. 4, 2. pkt. (om behandlingen af sager om udlevering til lande henholdsvis uden for og inden for EU), der dog vedrører tilfælde, hvor afgørelsen om udlevering i dag træffes af justitsministeren.

4.2.2. *Krav til indholdet af den nordiske arrestordre*

Artikel 7 i den nordiske udleveringskonvention vedrører den nordiske arrestordres indhold og form, og der er som bilag til konventionen medtaget det certifikat, der udgør den nordiske arrestordre. Den nordiske arrestordre udgør både en anmodning om anholdelse, varetægtsfængsling og udlevering. Ifølge den nordiske udleveringskonvention skal arrestordren indeholde de samme oplysninger, som fremgår af den nordiske udleveringslovs § 8, stk. 2. Der vil derimod ikke som i dag kunne stilles krav om, at selve beslutningen om anholdelse, fængsling eller den dom, der danner grundlag for arrestordren, fremsendes samtidig med denne.

Der foreslås på denne baggrund i det nye kapitel 3 b om behandlingen af sager om udlevering til de nordiske lande indsat en bestemmelse med kravene til arrestordrens indhold, der i vidt omfang svarer til udleveringslovens § 18 a (udlevering til EU-medlemsstater). Der henvises til forslaget til udleveringslovens § 18 g, stk. 1-3 (lovforslagets § 1, nr. 7), og bemærkningerne hertil.

Det anmodende nordiske land kan i stedet for fremsendelse af en nordisk arrestordre vælge at indberette den eftersøgte til Schengen-informationssystemet. En sådan indberetning skal ifølge den nordiske udleveringskonvention (artikel 8, stk. 3) have samme retsvirkninger som en nordisk arrestordre – dvs. i første række en efterlysning og en anmodning om anholdelse og fængsling. Schengen-informationssystemet er imidlertid ikke for tiden i stand til at fremsende alle de oplysninger, der kræves efter konventionens artikel 7, stk. 1. I en periode indtil Schengen-informationssystemet er udbygget til at kunne rumme disse oplysninger, bestemmer den nordiske udleveringskonvention, at indberetningen alligevel skal have samme retsvirkning som en nordisk arrestordre, indtil det anmodende nordiske land har modtaget den originale arrestordre. Dette svarer til, hvad der gælder efter den europæiske arrestordre.

Det følger af *artikel 1, stk. 2*, i den nordiske udleveringskonvention, at en europæisk arrestordre udfærdiget af Danmark, Finland eller Sverige skal betragtes som en nordisk arrestordre efter denne konvention. Hensigten hermed er at begrænse den administrative behandling af sagerne således, at det ikke vil være nødvendigt at udstede såvel en nordisk arrestordre som en europæisk arrestordre, hvis det anmodende land ikke har kendskab til, hvor den, der ønskes udleveret, befinder sig.

Danmark, Finland og Sverige vil således skulle benytte den nordiske arrestordre i de situationer, hvor